

ne, pa se bo veleprodajalcem in malo-prodajalcem odobrila razlika v stopnji oblastne trošarine na zaloge od 15. aprila na način, kakor bo to predpisal finančni minister, toda le tedaj, če so bile zaloge večje od 100 litrov ali 100 hektoliterskih stopenj.

Konkurz Slavenske banke. Upravni odbor Slavenske banke v Zagrebu je predložil dne 10. julija konkurznemu sodišču v Zagrebu poravnalni predlog, s katerim ponuja upnikom II. razreda 22odstotno svoto njihovih terjatev, plačljivo v gotovini takoj po pravomočnosti poravnave. Upniki so edino kompetentni (pristojni), da se izjavijo o tej poravnavi. V to svrhu je sklican zbor upnikov Slavenske banke za dan 25. t. m. na sejo v Zagreb, ki bo ob 9. uri dopoldne.

Čudno vreme. Vremenoslovci so vsi enoglasnega mnenja, da je zapustila letošnja izredna zima sledove celo v poletju. Nikdar še niso opazovali pojava, ki ga beležijo dne 9. junija in sicer: ta dan je bilo v ameriškem Washingtonu 39 C. Solnčarica je napadala ljudi; v Madrasu v Indiji je bilo istega dne izredno mrzlo in je zapadlo snega 45 cm na debelo.

Stanje hmeljskih nasadov. Zalec v Savinjski dolini, dne 10. julija 1929. — Hmeljska rastlina je v obče zdrava, če so se tudi v minulem tednu pojavile v posameznih nasadih hmeljske uši. Vreme je še precej ugodno, le toplejših noči bi si hmeljarji želeli. Zgodaj obrezana hmeljišča prehajajo v cvet, pozno obrezana pa dobivajo cvetne nastavke. Pred kratkim so eksporterji nakupili 700 do 800 stotov hmelja in se le-ti zanimajo še za ostanek lanske letine, ki ga cenimo na skupno 5—600 stotov.

»Naših gorice«, glasila Vinarskega društva za Slovenijo, 7. zvezek je izšel. Vsebina: S prvega slovenskega vinarskega kongresa v Krškem. — Ahilejev vinograd. — Montikola v osušenem in kamenitem svetu. — Strune v mladih trsnih nasadih. — Ob 20letnici absolutov mariborske Vinarske in sadjar-

ske šole iz leta 1909. — Društvene vesti in razen drobiž. — »Naše gorice« stanejo na leto le samo 30 dinarjev, za društvenike z letno članarino po 30 D — brezplačno.

DOBIČKANOSNOST KONJ DIRKAČEV.

Kolikokrat se čudimo, ako čitamo, da so bili izdani za tega ali onega konja dirkača stotisoči. Ogromne kupne ali prodajne svote za konje dirkače žival lastniku potroji. Sploh gre po časopisju glas, da se izplača najbolj velike denarne svote naložiti v konje dirkače. Konj, ki pride n. pr. v Nemčiji sploh v poštev za dirke, stane 15.000 mark (1 marka 14 Din). Za srednje dirkače plačujejo 80 do 100.000 mark.

Dve nemški največji konjarni, ki se pečata z vzrejo in prodajo dirkalnih konj, sta: Oppenheim in Weinberg. — Konjarna Oppenheim je imela l. 1926 žrebca Oleandra, ki se je poskusil dva krat na dirki. Naenkrat je žival zbolela in so jo hoteli izvedenci ustreliti. Konjar tega ni pustil. Leta 1927 je zaslužil Oleander na dirki 105.000 mark, leta 1928 253.000 mark, skupaj 360.000 mark.

Dirkač Weisdorn je pridobil l. 1925 205.000 mark.

Angleški športnik Joel je plačal za dirkača Prince Palestine 800.000 mark. Konjerejec Edmond Blanc je kupil konja Flyng Fox za 790.000 mark. Prodaja je bila žival za dva milijona in je pridobil lastnik s tem izrednim dirkačem 4 milijone mark in to v mirnih časih.

Najdražjega konja v Nemčiji je kupila leta 1903 kraljeva konjarna Gracitz za 420.000 mark, prodan je bil pozneje v Ameriko za 8 milijonov mark.

Navedeni vzgledi nam povedo več nego dovolj, kako so razumeli in še razumejo bogati konjerejci nalagati denar v najboljšo banko v — konje dirkače!

Organistovske zadeve.

»Slovenski Gospodar« vedno prinaša poročila o društvenih zadevah organistov, za kar mu moramo biti organisti tudi zelo hvaležni. Svojo hvaležnost bomo najlepše izkazali s tem, da bomo agitirali za čim večjo razširjenje lista. Več ljudi bo čitalo »Slovenskega Gospodara«, več bo poučenih o naših razmerah. Sedaj se je pričela druga polovica leta. Organisti, potrudite se in pridobivajte za list novih in zvestih naročnikov!

Izrednosti.

Z gledališkega odra v samostan.

Ena najbolj znanih ter slavljenih igralk na gledaliških odrih v Parizu je bila v letih pred izbruhom svetovne vojne Eva Lavalliere. Od gledalcev je bila oboževana in to posebno v raznih mladostnih ulogah veseloiger. Ravnatelj gledališč so jej plačevali za nastope najvišje svote. Zbrala je velikansko premoženje in je posedala v Parizu 2 razkošno opremljeni vili, v svetovnoznem letovišču Nizza eno in eno v Deauville. Živela je kakor princezinja in je imela vse, kar jej je pozelelo srce. Po končani vojni je bila stara 40 let in je

še vedno hotela nastopati v ulogah 18-letne. Ako se je pokazala v povojnem Parizu na odru, je bilo gledališče od igre do igre slabše zasedeno. Gledališki ravnatelj so jej ponujali le nekako miloščino v primeri s predvojnimi mesečnimi plačami.

Naenkrat je Eva izginila iz Pariza in nikdo ni znal kam. Časnikarji so je slednjič vendar le izsledili v priprostem samostanu Vittel. Radovedni poročevalci listov, igralci, prejšnji prijatelji — vse je vrelo v samostan, da bi videli nekdanjo boginjo odra in jo uprašali, zakaj se je zaprla v samostansko celico. Prejeli so le odgovor: »Eva Lavalliere je umrla in živi še samo spokojna sestra Neža.

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

Pa res! Gospod policijski komisar je bil v skrajni zadregi. Prepričan je bil, da je rodbina de Romaine nedolžna. In vendar ni mogel in ni smel poseči vmes. Kajti suhljatega moža v sivi suknji je ščitila vsemogočna roka gospoda notranjega ministra.

Pa tudi zaupnik notranjega ministra in njegov tajni detektiv je bil v veliki zadregi.

Govorilo se je o njem, da noben skrit kotiček ne uide njegovi pozornosti, da njegovi fini prsti najdejo vsak še tako skrit gumb, ki odpre tajna vrata, da njegovim orlovskim očem ne uide nobena še tako drobna špranja, da je naravnost nezmočljiv v svojih izvajanjih in sklepanjih, — toda topot je moral po treh urah napornega in natančnega iskanja priznati, da tudi on ničesar ne najde.

Ali so njegovi sicer popolnoma zanesljivi pomočniki od tiste usodne torkove noči sem kedar za kak trenutek popustili v čučenosti in jim je

prav tistikrat mladi lopov Jack ušel, — ali pa je res sam vrag odnesel mladega grofa skozi dimnik.

Javno mnenje se je na mah obrnilo proti oblastim. Komtesa de Romaine je poskrbela, da se je zgodba o človeku, ki je tisto noč postopal krog pristave, razvedela daleč naokoli. Da je tisti človek obenem član tajne policije Njegovega veličanstva, to javnosti prav nič ni motilo. Meščani iz St. Lô so glasno zahtevali, da mora priti pred sodišče. Prefekt, komisar in prokurator, vsi so po vrsti dobivali grozilna pisma, protestni shodi so bili na dnevnem redu, zabavljalo se je čez oblasti, čez policijo, čez upravo. Položaj je postal tako kritičen in nevzdržen, da sta prokurator in prefekt resno uvaževala misel, ali bi ne bilo najbolje odstopiti.

In tedaj je mož v sivi suknji izginil, da nihče ni vedel kam. Si tudi noben policijski uradnik ni upal poizvedovati za njim, vsak se je bal, da dobi posla z notranjim ministrom, vojvodo Otrantskim.

6.

Protij koncu decembra je napovedala grofica de Romaine, da bo zapustila Francijo.

SOCIALNO VPRAŠANJE

spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-rejevo knjigo »Socialno vprašanje« za Din 28.— v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.